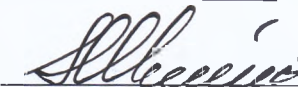

Міністерство культури України
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕАТРУ, КІНО І
ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІМЕНІ І. К. КАРПЕНКА-КАРОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
засіданням приймальної комісії
КНУТКіТ імені І. К. Карпенка-Карого
протокол № 6 від «28» травня 2026 р.

 Інна КОЧАРЯН

**ПРОГРАМА ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ В 6 ПЕРФОРМАТИВНІ МИСТЕЦТВА**

Рівень вищої освіти	третій (освітньо-творчий)
Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Спеціальність	В 6 Перформативні мистецтва
Вступ на основі	НРК 7 (освітнього ступеня магістра та освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста)

З М І С Т

ВСТУП	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ	4
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ БІЛЕТІВ ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ	8
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	9

ВСТУП

Мета вступного творчого випробування – виявлення у вступників рівня поглиблених знань та умінь, необхідних для опанування професійної підготовки за освітньо-творчою програмою «Перформативні мистецтва» третього освітньо-творчого рівня вищої освіти зі спеціальності В6 Перформативні мистецтва галузі знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки.

Екзамен проводиться у формі усної відповіді за екзаменаційними білетами, що охоплюють історію та теорію українських і світових перформативних мистецтв, формат забезпечує універсальність і відповідає рівню, необхідному для навчання за освітньо-творчою програмою.

Під час випробування здійснюється оцінка:

- глибини фахової підготовки вступників;
- здатності застосовувати набуті знання, уміння й навички у дослідницькій та творчій діяльності;
- рівня культури мислення, узагальнення, аналізу й синтезу;
- орієнтації у надбаннях українського та світового театального мистецтва, уміння інтерпретувати їх у власних науково-творчих проєктах;
- розуміння сучасних тенденцій культурно-мистецьких процесів і здатності їх критично осмислювати;
- прогнозування можливих наслідків власної професійної та творчої діяльності.

Під час формування даної програми враховувалися дисципліни циклу професійної підготовки, які передбачено освітньо-професійною програмою підготовки магістра за спеціальністю 026 Сценічне мистецтво та В6 Перформативні мистецтва.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Програма творчого випробування спрямована на виявлення рівня поглиблених знань, аналітичних умінь та дослідницьких навичок вступників, які в сукупності характеризують готовність особи до навчання у Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого з метою отримання освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва за освітньо-творчою програмою «Перформативні мистецтва».

Творче випробування зі спеціальності проводиться у формі усної відповіді за екзаменаційними білетами, відповідно до Правил прийому до творчої аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого у 2026 році.

Випробування охоплює питання з історії та теорії українських і світових перформативних мистецтв.

Рівень знань та аналітичних навичок вступників оцінюється екзаменаційною комісією за результатами творчого випробування за 200-бальною шкалою.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ТВОРЧОГО ВИПРОБУВАННЯ

1. Театральна естетика Арістотеля: поняття катарсису, мімезису та структури драми.
2. Хор як колективний герой та коментатор у виставах Есхіла та Софокла.
3. Давньогрецька комедія: сатиричний геній Арістофана.
4. Особливості архітектури античного театру та її вплив на акторську пластику.
5. Середньовічний релігійний театр: літургійна драма, міраклъ, містерія.
6. Фарс як основа народної сміхової культури Середньовіччя.
7. Феномен італійської комедії дель арте: маски, типи, мистецтво імпровізації.
8. Театр англійського Відродження: архітектура «Глобуса» та сценічна умовність.
9. Трагічний гуманізм Вільяма Шекспіра: еволюція жанрів.
10. Іспанський «золотий вік»: філософська драма Лопе де Веги та Кальдерона.
11. Французький класицизм: теорія «трьох єдностей» та естетика П'єра Корнеля.
12. Комедія характерів та комедія положень у творчості Жана-Батиста Мольєра.
13. Феномен вертепу в українській культурі XVIII ст.: структура, символіка, персонажі.
14. Естетика Просвітництва: міщанська драма Дідро та Бомарше.
15. Театр німецького Просвітництва: Лессінг та концепція «Гамбурзької драматургії».
16. Романтизм у театрі: культ героя-бунтаря (Ф. Шиллер, В. Гюго).
17. Веймарський класицизм Й. В. Гете: «Фауст» як інтелектуальний виклик сцені.
18. Становлення професійного театру в Україні: діяльність І. Котляревського та Г. Квітки-Основ'яненка.
19. Феномен «Театру корифеїв»: Марко Кропивницький як режисер та фундатор.
20. Акторська школа Марії Заньковецької та Миколи Садовського: національний тип і психологізм.
21. «Нова драма» кінця XIX ст.: естетика Г. Ібсена та А. Стріндберга.
22. Символізм у театрі: драматургія М. Метерлінка та концепція «статичної драми».
23. Олена Пчілка та Леся Українка: модерністська реформа української драматургії.
24. Естетика неоромантизму в драмах Олександра Олеся та Спиридона Черкасенка.
25. Режисерські пошуки Едварда Гордона Крега: концепція «надмаріонетки».
26. Макс Райнгардт та видовищна культура: від кабаре до масових дійств.
27. Леся Курбас та «Березіль»: філософія перетворення (метаморфози) та «розумний арлекін».
28. Експресіонізм у виставах Леся Курбаса («Газ», «Джиммі Гігінс»).

29. Творчий тандем Леся Курбаса та Миколи Куліша: модерна трагедія «Народний Малахій».
30. Сценографія Вадима Меллера: конструктивізм та синтез мистецтв.
31. Бертольт Брехт та теорія «епічного театру»: ефект «очуження» (Verfremdungseffekt).
32. Антонен Арто та «Театр жорстокості»: метафізика тіла та звуку.
33. Естетика театру абсурду: С. Беккет та Е. Йонеско.
34. Екзистенціалізм у драматургії Ж.-П. Сартра та А. Камю.
35. Єжи Гротовський та концепція «Бідного театру»: актор як донор.
36. Пітер Брук: категорія «порожнього простору» та пошуки первісної театральності.
37. Тілесність у сучасному театрі: танець-театр Піни Бауш.
38. Постдраматичний театр за Гансом-Тісом Леманом: деконструкція тексту.
39. Роберт Вілсон та «театр художньої візуалізації»: архітектура світла і часу.
40. Український театр «Розстріляного відродження» як фундамент сучасної ідентичності.
41. Театральна неокласика Сергія Данченка: гармонія форми та змісту.
42. Сценографія Данила Лідера: концепція дієвого простору та метафоричність сценічного середовища.
43. Постмодерністські стратегії у творчості Романа Віктюка (європейський контекст).
44. Імерсивний театр та сайт-специфік: зміна ролі глядача.
45. Естетика Андрія Жолдака: радикальна інтерпретація класики.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200-бальна шкала			
Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
100-124 бали	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
<p>Виставляється вступнику, у якого у відповіді відсутні знання нормативного матеріалу, також відсутній рівень самостійного та критичного мислення, відсутня здатність послідовно викладати матеріал, узагальнювати та інтерпретувати відповідь:</p> <ul style="list-style-type: none"> • вступник не має певної теоретичної підготовки; занадто посередні знання; • не спостерігаються базові теоретичні знання; • відсутня логіка побудови відповіді; • не розвинуті до належного стану професійні навички; • відсутні знання професійної термінології; • непереконлива мотивація вибору професії. 	<p>Виставляється вступнику, відповідь якого відрізняється недостатнім рівнем самостійного та критичного мислення, не вмінням вільно, логічно, послідовно викладати матеріал та узагальнювати та інтерпретувати відповідь.</p> <p>Вступник має посередній обсяг базових знань з історії, теорії та практики сценічного мистецтва:</p> <ul style="list-style-type: none"> • вступник має задовільну теоретичну підготовку; • відсутня логіка та відчувається невпевненість у відповіді; • задовільно володіє професійною термінологією; • непереконлива мотивація вибору професії. 	<p>Виставляється вступнику, відповідь якого відрізняється достатнім рівнем творчого, самостійного та критичного мислення, міцністю знань нормативного матеріалу, вмінням вільно, логічно та послідовно викладати матеріал, здатністю узагальнювати та інтерпретувати відповідь:</p> <ul style="list-style-type: none"> • добре володіє теоретичним матеріалом, професійно оперує фаховою термінологією, наводить доречні приклади; • демонструє добрі здібності для подальшого опанування професійними навичками, наявність розвинутого художньо-образного мислення; • переконлива мотивація вибору професії. 	<p>Виставляється вступнику, який демонструє творче, самостійне та критичне мислення, глибину та міцність знань нормативного матеріалу, вміння вільно, логічно та послідовно викладати матеріал, здатність узагальнювати й інтерпретувати відповідь:</p> <ul style="list-style-type: none"> • вступник має високий рівень професійної підготовки; • демонструє здібності аналітичного та наукового мислення; • демонструє володіння понятійно-категоріальним апаратом, досконало володіє професійною термінологією; • відповідає на всі питання правильно і ґрунтовно; • переконлива мотивація вибору професії.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Арістотель. *Поетика*. К.: Мистецтво, 1967.
2. Арто А. *Театр і його двійник*. Львів: Літопис, 2000.
3. Бобошко Ю. М. *Режисер Лесь Курбас*. Київ: Мистецтво, 1987.
4. Брехт Б. *Про мистецтво театру*. Київ: Мистецтво, 1977.
5. Брук П. *Порожній простір*. Київ: Мистецтво, 1998.
6. Вериківська М. І. *Становлення української радянської сценографії*. Київ: Мистецтво, 1981.
7. Гротовський Є. *Театр. Ритуал. Перформер*. Львів: Літопис, 1999.
8. Єрмакова Н. *Березільська культура: історія, досвід*. Київ: Фенікс, 2012.
9. Клековкін О. М. *Містерія у генезі театральних форм і сценічних жанрів*. Київ: КДІТМ ім. Карпенка-Карого, 2001.
10. Клековкін О. Ю. *Мистецтво: методологія дослідження*. Київ: Фенікс, 2017.
11. Коломієць Р. П. *Театр Саксаганського і Карпенка-Карого*. Київ: Мистецтво, 1984.
12. *Корифеї українського театру*. Збірник статей. Київ: Мистецтво, 1982.
13. Корнієнко Н. М. *Лесь Курбас: репетиція майбутнього*. Київ: Мистецтво, 1998.
14. Корнієнко Н. *Український театр у переддень третього тисячоліття*. Київ: Факт, 2000.
15. Красильникова О. *Історія українського театру ХХ сторіччя*. Київ, 1999.
16. Крега Е. Г. *Про мистецтво театру*. Київ: Мистецтво, 1974.
17. Курбас Лесь. *Молодий театр*. Київ, 1991.
18. Курбас Лесь. *Спогади сучасників*. Київ, 1969.
19. Лесь Курбас. *Філософія театру*. Київ: Основи, 2001.
20. Лідер Д. *Сценографія: концепція дієвого простору*. Київ: Мистецтво, 1985.
21. Лосєв О. Ф. *Антична естетика*. Київ: Основи, 1995.
22. Мар'яненко І. О. *Сцена, актори, ролі*. Київ: Мистецтво, 1964.
23. *Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ століття*. Київ: Інтертехнологія, 2006.
24. Неллі В. О. *Про режисуру*. Київ: Мистецтво, 1977.
25. Обертинська А. П. *Основи теорії драми та сценарної майстерності*. Київ: КДАКККіМ, 2002.
26. Пави Патрис. *Словник театру*. Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006.
27. Ремез О. *Мізансцена – мова режисера*. Київ: Мистецтво, 1970.
28. Роман Черкашин, Юлія Фоміна. *Ми – Березільці. Театральні спогади-роздуми*. Київ: Акта, 2008.
29. Саксаганський П. *Думки про театр*. Київ: Мистецтво, 1955.
30. Чайковський Д. *Шляхи розвитку режисури як професії*. Київ: Дух і Літера, 2013.
31. Чарнецький С. *Історія українського театру в Галичині*. Львів: Літопис, 2014.
32. Чорний С. *Український театр і драматургія*. Мюнхен-Нью-Йорк: ЗТЗУ, 1980.
33. Lehmann H.-T. *Postdramatic Theatre*. London: Routledge, 2006.
34. Tillis S. *Toward an Aesthetics of the Puppet: Puppetry as a Theatrical Art*. New York: Greenwood Press, 1992.